

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **M. P.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2021, č. j. KUZL-74098/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Soud se v této věci zabýval otázkou, zda nejrůznější výhrady vůči formálním náležitostem pokutových bloků vydaných žalobci za spáchání dopravních přestupků mohou mít relevanci pro rozhodnutí o námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů.

II. Rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Kroměříž („městský úřad“) dopisem ze dne 13. 9. 2019 oznámil žalobci, že ke dni 4. 9. 2019 dosáhl v bodovém hodnocení celkového počtu 12 bodů. Zároveň žalobce vyzval, aby odevzdal řidičský průkaz, neboť jej pozbyl na základě § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Dne 23. 9. 2019 žalobce podal proti tomuto oznámení námitky. Nesouhlasil se záznamy, na jejichž základě došlo k zápisu bodů.
3. Záznamy v registru řidičů městský úřad provedl na základě sedmi pokutových, resp. příkazových bloků (ze dnů 28. 4. 2017, 11. 6. 2017, 25. 10. 2017, 3. 3. 2019, 11. 3. 2019, 27. 5. 2019 a 4. 9. 2019). Městský úřad si vyžádal kopie příslušných pokutových/příkazových bloků. Dospěl přitom k závěru, že všechny bloky byly způsobilým podkladem pro zápis bodů. Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2021, č. j. MeUKM/066696/2021 („rozhodnutí o námitkách“), námitky žalobce zamítl.
4. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 10. 2021, č. j. KUŽL-74098/2021 („rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný poukázal na to, že z kopií jednotlivých pokutových bloků jasně plyne, že žalobce svými podpisy stvrdil souhlas s blokovým řízením (s příkazy na místě), i s uloženými pokutami. Všechna tato řízení tedy proběhla. Všechny bloky jsou vyplněny tak, že je z nich zřejmé, kdy, kde, komu a za co byly pokuty uloženy. Porovnáním údajů na blocích s údaji na příslušných oznámeních o uložení pokut v blokovém řízení (příkazy na místě) žalovaný nezjistil žádných rozporů či nesrovnalostí. Všechny bloky společně s příslušnými oznámeními o uložení pokut v blokovém řízení a příkazy na místě proto byly způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů.
5. Z toho vyplývá, že veškeré body za dané přestupky byly v registru žalobce zapsané oprávněně. Námitky žalobce, které se týkají nepodstatných formálních náležitostí jednotlivých bloků, stojí na formalistickém výkladu práva. Správní orgán zapisující body do registru řidičů nemá pravomoc posuzovat oprávněnost a správnost již pravomocně uložených postihů za přestupky nebo trestné činy podléhající bodovému hodnocení. Při zapisování bodů a při rozhodování o námitkách je jimi vázán.

III. Žaloba

6. Žalobce ve své žalobě vznáší námitky k obsahu jednotlivých pokutových bloků, které byly podkladem pro zápis bodů. Šest z nich podle něj nebylo způsobilým podkladem.
7. Pokutový blok ze dne 25. 10. 2017 (B 0988930) podle žalobce nevydal příslušný orgán. Vydal jej Městský úřad Kroměříž, který k tomu ale podle zákona nemá vůbec pravomoc. Kromě tohoto v něm není forma zavinění. Výrok tohoto příkazu je tedy vadný.
8. Z pokutového bloku ze dne 27. 5. 2019 (C 2235473) není zřejmé, že by se žalobce dopustil jednání podléhajícího bodovému hodnocení. Tímto blokem žalobce dostal pokutu za to, že nepoužil bezpečnostní pásy. Neplyne z něj ale, že se tohoto jednání dopustil jako řidič a za jízdy. Právní kvalifikace jeho jednání navíc není čitelná. Žalovaný dostatečně nevypořádal odvolací námitky, které ve vztahu k tomuto bloku žalobce uváděl ve svém odvolání.
9. Z pokutového bloku ze dne 4. 9. 2019 (B 1316936) není zřejmé, jakého jednání se žalobce dopustil. Výrok tohoto bloku uvádí, že žalobce jako řidič „držel za jízdy v ruce ramenem mobilní telefon“. Toto tvrzení je rozporné, neboť ruka a rameno jsou dvě odlišné části těla. K tomu žalobce dokládá obrázky ruky a ramene z vyhledávače Google. Je anatomicky

nemožné držet mobil rukou a zároveň ramenem. Výrok bloku je z tohoto důvodu nesrozumitelný.

10. Z pokutového bloku ze dne 11. 6. 2017 (R 0228232) – v rozporu s tehdy účinným § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích – není zřejmá forma zavinění přestupkového jednání žalobce, tj. zda se jednalo o úmysl nebo nedbalost.
11. Z pokutového bloku č. C 171470 nelze zjistit čas spáchání přestupku. Datum je zde nečitelný. Navíc nesedí rok spáchání přestupku (2018) s rokem vydání bloku (2019). Není zřejmé, z čeho správní orgán dovodil, že se jedná o blok ze dne 3. 3. 2019.
12. Z pokutového bloku ze dne 11. 3. 2019 (B 1663666) není zřejmé, že by se žalobce dopustil jednání podléhajícího bodovému hodnocení. Žalobce byl uznán vinným z toho, že „za jízdy manipuloval s mobilním zařízením“. To nezpochybňuje. Nejedná se ale o přestupek, za který lze přidělit body. Žalobce cituje definici mobilního zařízení z portálu Wikipedia a uvádí, že nemanipuloval s mobilem ale s čtečkou elektronických knih.
13. Závěrem žalobce rozporuje judikaturu Nejvyššího správního soudu, která neuznává, že by se v případě vyhodování jednalo o porušení zásady *ne bis in idem*. Podle žalobce tento právní názor není správný.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný odkázal na příslušné pasáže odůvodnění svého rozhodnutí, ve kterých se zabýval námitkami žalobce směřujícími do formálních náležitostí jednotlivých pokutových bloků.
15. Příslušnost Městského úřadu v Kroměříži k projednání přestupku formou příkazu na místě plyne z § 124 odst. 5 písm. k) ve spojení s § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu.
16. To, že na některém z příkazových bloků není forma zavinění, neznamená, že by takový blok nebyl způsobitelným podkladem pro zápis bodů. Formy zavinění dopravních přestupků se nezapisují do evidenčních karet řidičů ani do bodového hodnocení.
17. K námitce týkající se bezpečnostních pásů žalovaný uvedl, že jakákoliv osoba má povinnost být ve vozidle připoutaná bezpečnostním pásem, pouze je-li vozidlo v pohybu. Pokud žalobce uznal, že daný přestupek spáchal, uznal i to, že nebyl připoutaný za jízdy. Nebylo sporu o tom, že by žalobce nebyl řidičem daného vozidla.
18. Pro spáchání přestupku spočívajícího v držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem, není rozhodné, zda ho řidič drží v ruce, nebo si ho přidržuje u hlavy např. pomocí ramene. V obou případech tato činnost odvádí pozornost řidiče od sledování silničního provozu. A pokud je na příkazovém bloku slovní popis protiprávního jednání žalobce ve tvaru „za jízdy manipuloval s mobilním zařízením“, je ve spojení s odkazem na § 7 odst. 1 písm. c) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu zřejmé, jakého protiprávního jednání se žalobce dopustil.
19. Pokutové/příkazové bloky se vyplňují venku na ulici v terénních podmínkách. Nelze tedy spravedlivě očekávat, že budou vyplněny krasopisně. Přestupce se příkazového řízení osobně účastní, takže ví, co je za den, kolik je hodin, kde se nachází, co se mu klade za vinu atd. Pozdější námitka, že blok je vyplněn neúplně nebo hůře čitelným rukopisem proto nemůže mít žádnou relevanci.
20. Žádný z bloků není vyplněn tak špatně, že by z nich nebylo zřejmé, kdy, kde, komu a za jaké konkrétní protiprávní jednání byly tyto blokové pokuty uloženy. Společně s

příslušnými oznámeními o uložení pokut za přestupky v blokových řízeních a příkazy na místě prokazují, že všechny body byly žalobci zapsány správně a spravedlivě.

21. Námitku porušení zásady *ne bis in idem* již spolehlivě vyřešila judikatura Nejvyššího správního soudu, na kterou žalovaný odkazuje.

V. Hodnocení věci soudem

22. Žaloba **není důvodná**.

a. Obecná východiska přezkumu rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů

23. Soud předepisuje, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) může zkoumat pouze to, zda (i) existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 uvedeného zákona), (ii) zda došlo k provedení záznamu v registru řidičů v souladu s tímto způsobilým podkladem a (iii) zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán (a tím spíše ani soud) však v tomto typu řízení zásadně *nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden*. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V tomto ohledu postupovaly správní orgány v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
24. Blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložení pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že se určitá osoba dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazového bloku proto vyplývají z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Nelze však zjednodušeně tvrdit, že pokud na příslušném bloku některá z těchto náležitostí chybí, bude takový blok automaticky nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidiče.
25. Bude tomu tak pouze tehdy, pokud blok vůbec nevymezuje přestupek jako konkrétní, individualizované jednání. „Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (...). V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost (...)“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).
26. Na pokutový blok tedy nelze nahlížet s „rigidní přísností.“ I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů. V každém konkrétním případě je proto třeba posuzovat, zda určité pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem. Soud k danému pro úplnost uvádí, že daná judikatura je použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky, účinného od 1. 7. 2017.

b. Všechny pokutové, resp. příkazové bloky byly způsobilými podklady pro záznam bodů

27. K pokutovému bloku č. B 0988930 (ze dne 25. 10. 2017) žalobce namítá, že jej nevydal k tomu příslušný orgán, pokud jej vydal Městský úřad Kroměříž. Soud však musí dát za pravdu žalovanému, že oprávnění městského úřadu vydat pokutový blok plyne z § 124 odst. 5 písm. k) ve spojení s § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu. Podle prvně uvedeného ustanovení má kterýkoli obecní úřad obce s rozšířenou působností pravomoc projednávat přestupky podle tohoto zákona a vést řízení o zadržení řidičského průkazu. Druhé ustanovení upravuje obecnou možnost rozhodovat o některých přestupcích příkazem na místě.
28. Příkaz na místě je zvláštním druhem rozhodnutí v řízení o přestupku. Zákon o silničním provozu ani zákon o odpovědnosti za přestupky přitom nestanoví, že by příkaz na místě mohly udělovat pouze některé státní orgány. Má-li tedy městský úřad obecně pravomoc projednávat přestupky na úseku silničního provozu, pak soud nevidí důvod, proč by neměl pravomoc uložit žalobci pokutu za přestupek podle zákona o silničním provozu formou příkazu na místě.
29. Žalobce se mylí, pokud tvrdí, že ze samotné povahy příkazu na místě plyne, že je možné jej uložit pouze na místě spáchání přestupku bezprostředně po jeho spáchání. V naprosté většině případů tomu tak bude. Nelze však vyloučit, že by z jakéhokoli důvodu došlo k uložení pokuty příkazem na místě s jistým časovým odstupem a že by tento příkaz nevydala policie, která přestupek zdokumentuje, ale až příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.
30. Na uvedeném nic nemění ani odkaz žalobce na § 123b odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého má policie, obecní policie nebo Vojenská policie povinnost doručit oznámení nebo rozhodnutí uvedená v odstavci 2 (včetně oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě) příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Smyslem této povinnosti je, aby byl příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, který provádí záznam bodů v registru řidičů, informován o tom, že nastala skutečnost, na jejímž má dotyčnému řidiči zapsat body. Je-li však orgánem, který uložil pokutu za přestupek, se kterým se pojí také bodové hodnocení, tentýž orgán, který provádí záznam do registru řidičů, výslovné stanovení obdobné povinnosti by ztrácelo svůj smysl.
31. Pokud jde o formu zavinění, ta představuje jednu ze zákonných náležitostí příkazového bloku [§ 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky]. V příkazovém bloku č. B 0988930 skutečně správní orgán neoznačil formu zavinění. Blok tedy neobsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti. Žalobce však příkazový blok podepsal. Zároveň ani ve lhůtě podle § 100 přestupkového zákona nepodal návrh na zahájení přezkumného řízení k příslušnému správnímu orgánu. Pokud přestupkové jednání příkazový blok popisuje jednoznačně, že jej nelze zaměnit za jiné jednání (a to žalobce nenamítá), ani není sporu o tom, kolik bodů se má za daný přestupek zaznamenat, pak nemůže absence údaje o zavinění mít dopad na způsobilost příkazového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů (shodně viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 4. 2022, č. j. 22 A 7/2021-33, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č. j. 30 A 74/2021-60).
32. Z příkazového bloku je zřetelné, že se žalobce přestupkového jednání (držení mobilu za jízdy) dopustil. A jakým způsobem, kdy a kde se tak stalo. Jednání žalobce jako řidiče příkazový blok popisuje natolik jednoznačně a určitě, že je nelze zaměnit za jiné jednání. Navíc forma zavinění není významná pro zápis odpovídajícího počtu bodů. V případě přestupku spočívajícího v porušení zákazu při jízdě vozidlem držet v ruce nebo

jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu] se podle přílohy zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2021 jednalo o 2 body, bez ohledu na formu zavinění. Absence údaje o zavinění v posuzované věci tak nemohla mít dopad na způsobilost příkazového být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

33. Uvedení formy zavinění chybí také na pokutovém bloku č. R 0225232 ze dne 11. 6. 2017 za přestupek spočívající v tom, že se řidič vozidla nepřipoutal bezpečnostním pásem. Tento přestupek žalobce spáchal za účinnosti zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Příslušný pokutový blok v té době neobsahoval kolonku označující formu zavinění. Ani starý přestupkový zákon výslovně neupravoval náležitosti pokutového bloku. Tím spíš proto platí, že i v tomto případě je podstatné, že pro spáchání přestupku, za který byl pokutový blok vydán, nerozhoduje forma zavinění. Není proto podstatné, že formu zavinění příslušný pokutový blok neuvádí.
34. Důvodné nejsou ani další námitky, kterými žalobce poukazuje na marginálie, které nemohou ovlivnit způsobilost jednotlivých příkazových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
35. Pokutovým blokem č. C 2235473 (ze dne 27. 5. 2019) policie žalobci uložila pokutu 200 Kč za to, že téhož dne na ulici Zlínská u domu č. p. 89 v Otrokovicích „nepoužíval bezpeč. pásy + nevlastnil lékař. potvrzení“. Popis skutku zde doplňuje odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za této situace soud nepovažuje za podstatné, že v popisu skutku se neuvádí, že se žalobce tohoto jednání dopustil jako řidič za jízdy. V daném případě je totiž zřejmé ze zkratkovitého popisu skutku ve spojení s odkazem na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, které upravuje porušenou povinnost řidiče, že se stěžovatel dopustil přestupku tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. I Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, uznal jako postačující uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo jenom „pásy“, doplňuje-li tyto zkratky odkaz na ustanovení zákona o přestupcích, které daný přestupek specifikuje, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. Navíc opět platí, že podpisem pokutového bloku žalobce souhlasil s tím, že se příslušného přestupku dopustil.
36. Úspěšná nemohla být ani snaha žalobce zpochybnit obsah pokutového bloku č. B 1316936 (ze dne 4. 9. 2019), kterým dostal pokutu za přestupek spočívající v tom, že „řidič držel za jízdy v ruce ramenem mobilní telefon“. I zde popis skutku doplňuje odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Formulace popisu skutku je sice problematická z jazykového hlediska. Je z ní však zřejmé, že žalobce za jízdy telefonoval tak, že si mobilní telefon přidržel hlavou o rameno. Příslušné ustanovení zákona o silničním provozu přitom zakazuje držet mobil nejenom v ruce ale také „jiným způsobem“. Není zde tedy pochyb o tom, že žalobce se dopustil jednání zakládajícího jeho přestupkovou odpovědnost.
37. Stejně tak nelze přisvědčit ani jeho argumentaci s odkazem na definici pojmu mobilní zařízení na Wikipedii, kterou se snaží zpochybnit pokutový blok č. B 1663666 (ze dne 11. 3. 2019). Tímto blokem dostal pokutu za to, že jako „řidič za jízdy manipuloval s mobilním zařízením“. Opět zde nechybí odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Z toho je zřejmé, že se žalobce dopustil přestupku. Pokud by skutečně držel v ruce čtečku, jak uvádí, neměl s blokem souhlasit a podepsat jej.

38. A konečně neobstojí ani námitka vůči pokutovému bloku č. C 1717470, na kterém je podle žalobce nečitelně datum přestupkového jednání. Lze sice souhlasit s tím, že datum v popisu skutku není zcela čitelné. Na uvedeném bloku je však stejně datum uvedeno celkem třikrát. Kromě popisu skutku také u místa podpisu a u souhlasu žalobce s projednáním přestupku v příkazním řízení. Je přitom zřejmé, že ve všech třech případech jde o stejné datum 3. 3. 2019. Tomuto datu odpovídá také datum v oznámení policie o uložení pokuty v příkazním řízení vypracovaného dne 4. 3. 2019. O datu spáchání přestupku proto soud nemá pochybnosti.
39. Soud shrnuje, že popisy skutků v příkazových blocích, které sloužily jako podklad pro rozhodnutí městského úřadu, jsou v blokovém řízení zcela postačující. Výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků. Plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat. Všechny příkazové bloky obsahují rovněž zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Ze žádného bloku nevystává pochybnost ani o věcné příslušnosti orgánu, který jednotlivý blok vydal. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem netvrdil, že by se některého vytýkaného jednání nedopustil. Naopak, všechny bloky vlastnoručně podepsal, čímž dal najevo souhlas se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložení pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Všechny pokutové bloky tedy v tomto případě byly způsobilými podklady pro zápis bodů do registru řidičů. Správní orgány z nich při záznamu bodů do registrů řidiče proto mohly vycházet.

c. Bodový systém neporušuje zásadu ne bis in idem

40. Pokud jde o námitku porušení zásady *ne bis in idem*, soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, podle kterého záznam bodů v registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Současně však rozšířený senát zdůraznil, že nedochází k porušení zásady *ne bis in idem*. Cílem záznamu bodů je totiž snaha motivovat řidiče k upuštění od dalšího přestupkového jednání.
41. Mezi řízeními existuje dostatečně úzké spojení a sankce ukládaná za přestupek je přímým důsledkem odsouzení: „Tak je tomu i v případě bodového systému, a to jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku nebo trestného činu a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů. K první uvedené rovině zásady *ne bis in idem* rozšířený senát uvádí, že záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ostatně i podle rozsudku ESLP ve věci *Malige proti Francii* je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu (bod 39). Pokud jde o druhý rozměr zásady *ne bis in idem*, tj. o vztah mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, žalobce není ve smyslu článku 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě znovu trestán za totéž jednání, za které byl již potrestán dříve. Pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchaní přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a tedy sankcí *sui generis* za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku, a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle článku 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě.“

42. Ve světle citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu proto nelze souhlasit s žalobní námitkou, že bodový systém porušuje zásadu *ne bis in idem*. Soud nemá důvod se od těchto závěrů odlišovat. Ani žalobce mu k tomu žádný přesvědčivý důvod nedal.

VI. Závěr a náklady řízení

43. Soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 soudního řádu správního).
44. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto mu je soud nepřiznal (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. ledna 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu